

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1500/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.20.021/2025/4. számú ítélete ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Bodolai László ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszában a Kúria Pfv.IV.20.021/2025/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, Q) cikk (2) és (3) bekezdése, IX. cikk (1), (2) és (4) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése és 28. cikke sérelmére hivatkozással.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a következő.
- [3] 2.1. 2024. március 15-én az osztrák *Lebensmittel Zeitung* kereskedelmi sajtótermék online felületén cikk jelent meg „A Spar Ausztria megvédi tulajdonát Orbántól” címmel. A cikkben többek között az szerepel, hogy a cég a Kormány külföldi kereskedőket érő fokozódó zaklatására reagálva vagyonelemeket visz ki Magyarországról. A cikk szerint „[a] Spar Ausztria biztonságba akarja helyezni a vagyonát Orbán Viktor magyar miniszterelnök karmai elől. Orbán már javasolta a kereskedelmi vállalkozásnak, hogy biztosítson részesedést egy rokonának a magyar leányvállalatában. Tulajdonképpen a Kormány részesedés révén meg akarja szerezni vállalkozásunkat – mondta a Spar igazgatótanácsi elnöke, Hans Reisch.” A cikk beszámol a kiskereskedelmi különadóval kapcsolatos történésekről, és arról, hogy az Európai Parlament aggodalmát fejezte ki a magyar oligarchák vagyonszerzése miatt.
- [4] 2024. március 16-án jelent meg az indítványozó által szerkesztett [...]hu elnevezésű hazai portálon „Orbán Viktor oligarchái elől menekül az osztrák Spar csoport” című írás, amely szemlézi a *Lebensmittel Zeitung* cikkét. Az abban írtak alapján beszámol a SPAR Csoport magyarországi vagyonának kivonásáról, a működés átalakításáról, a

kiskereskedelmi különadók, és az árbefagyasztás kapcsán az Európai Bizottságnál indított eljárásról. A cikk tartalmazza, hogy „[a] Spar Ausztria meg akarja védeni vagyonát Orbán Viktor karmaitól, aki már kérte a kereskedelmi multitól: engedje meg rokonának, hogy befektessen a magyar leányvállalatba. Alapvetően a magyar kormány részesedésen keresztül akarja átvenni a cégünk tulajdonjogát – fogalmazott nyilatkozatában Hans Reisch.”

- [5] 2.2. Magyarország miniszterelnöke, Orbán Viktor (a továbbiakban: felperes) 2024. április 8-án az alábbi szövegű helyreigazítási kérelemmel fordult az indítványozóhoz: „Portálunk 2024. március 16. napján közzétett, »Orbán Viktor oligarchái elől menekül az osztrák Spar-csoport« című cikkében valótlan tény híreszteltünk akkor, amikor Hans K. Reisch azon állítását közzétettük, miszerint Orbán Viktor kérte Hans K. Reisch Urat arra, hogy engedje meg rokonának, hogy befektessen a Spar magyar leányvállalatába. Ezzel szemben a valóság az, hogy Orbán Viktor nem kérte sem Hans K. Reisch-től, sem a Spar kereskedelmi multi bármely tulajdonosától, képviselőjétől és munkavállalójától azt, hogy engedje meg rokonának, hogy befektessen a Spar magyar leányvállalatába.”
- [6] A helyreigazítás iránti kérelemnek az indítványozó nem tett eleget.
- [7] 2.3. A felperes ezt követően keresetet nyújtott be a Fővárosi Törvényszékhez, amelyben a kérelmével egyező szövegű helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni az indítványozót. A vitatott közlés kontextusát illetően rámutatott, hogy azt olyan szöveggörnyezetbe helyezte az indítványozó, mintha a felperes által vezetett magyar kormány nyomásgyakorlás, a rokonok helyzetbe hozása céljából hozott volna intézkedéseket a SPAR-ral szemben. Kifejtette, hogy a sajtónak a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 13. §-ában foglalt kötelezettsége alapján valósághű tájékoztatást kell adnia, ezen túlmenően a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét is be kell tartania, azaz a cáfolatnak is helyt kell adnia, ez azonban az adott esetben elmaradt.
- [8] Az indítványozó a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a felperes érdemben nem terjesztett elő olyan kérést, amely valótlan állítás híresztelésére vonatkozott volna. Az indítványozó arra is hivatkozott, hogy az adott esetben egy külföldi sajtótermékben megjelent állításokat szemlélzett, amelynek keretében teljes mértékben valósághűen adta vissza a nyilatkozó SPAR-tisztségviselő nyilatkozatát. Hivatkozott arra is, hogy az írás után elhelyezett mondattal teret adtak a felperes álláspontjának is. Az indítványozó ezt abban látta megvalósulni, hogy a „Nem a kormánytól kapta a legnagyobb pofont a Spar” címmel 2024. április 4-én megjelentettek egy külön írást. Ez a közlemény azonban nem tartalmaz a felperes, vagy a Kormány álláspontjára vonatkozó utalást.
- [9] Az elsőfokú bíróság a 2024. május 6. napján kelt, 31.P.21.147/2024/6/II. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A sérelmezett közlést tartalmazó cikk

lényegeként azt rögzítette, hogy a felperes „oligarchái”, kormányközeli gazdasági társaságok nyomást kívánnak gyakorolni a SPAR-cégcsoportra, annak a magyarországi leányvállalatára abból a célból, hogy tulajdoni részt szerezhessenek, befektethessenek az országban régóta működő egyik legnagyobb külföldi gazdasági társaságba. Ehhez képest nem a felperes személyét érintő közlés volt a cikk lényegi mondanivalója. Az elsőfokú bíróság rámutatott arra is, hogy az sem volt vitatott, hogy az alperes cikke szövegűen, a valóságnak megfelelően idézte a SPAR Austria vezetőjének nyilatkozatát. Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a cikk szövegének és mondanivalója egészének egybevetése és értelmezése alapján a sérelmezett közlés – különös tekintettel a szövegkörnyezetre, a sérelmezett közlést közvetlenül követő mondatra – nem tekinthető a felperes személyére vonatkozó állítás híresztelésének. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a sérelmezett közlés egy zavarosan, és logikailag hibásan megfogalmazott vélemény, értékítélet híresztelésének minősül. A logikus gondolkodás szabályainak az felel meg, ha a felperes valóban azt kérte volna, hogy a rokona befektethessen a cégbe, akkor a cégben nyilvánvalóan a rokona akarna tulajdonjogot szerezni, ez esetben pedig nem értelmezhető a cikk következő mondata és az ezt követően tett azon állítás, hogy a magyar kormány akarja alapvetően részesedésen keresztül átvenni a cég tulajdonját. Összességében tehát a sérelmezett közlés nem tekinthető a felperes személyére vonatkozó tényállításnak, hanem egy állításként megfogalmazott vélemény, értékítélet, amely nem lehet sajtó-helyreigazítás tárgya.

- [10] 2.4. Az elsőfokú döntéssel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetének való helyt adást, valamint az indítványozó perköltségben való marasztalását kérte. Az indítványozó fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, valamint a felperes perköltségben való marasztalását kérte.
- [11] A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2024. szeptember 17. napján kelt, 2.Pf.20.332/2024/6/II. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest a perköltség viselésére kötelezte.
- [12] Kifejtette, hogy a sérelmezett közlés annak tágabb értelmezése szerint tényállítás, ugyanis arról számol be, hogy egy másik országban megjelent újságban milyen közlés hangzott el, az adott tartalmú nyilatkozat megtételéről tudósít. A kifogásolt közlés, annak szűkebb értelmezése szerint is tényállításnak minősül a bírósági gyakorlat szerint, ugyanis egy múltbéli esemény megtörténtét állítja.
- [13] A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a kifogásolt közlés közügyben született, az indítványozó egy másik országban megjelenő sajtótermékben, Magyarország miniszterelnökének számottevő gazdasági hatásokkal járó, állítólagos tevékenységére vonatkozó, a hazánkban is jelentős piaci részesedéssel bíró kiskereskedelmi lánc vezetőjének megnyilvánulása, olyan kiemelt közéleti téma, ami a politikai vitához hasonló megítélést eredményez a sajtószabadság érvényesülésének körében.

Rámutatott arra is, hogy a felperes az általa betöltött tisztség folytán értelemszerűen a cáfolat egyéb fórumokon való megjelenítési lehetőségével mindenképpen rendelkezik, számos lehetősége van saját álláspontjának ismertetésére.

- [14] 2.5. A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős döntés elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte, azzal, hogy a Kúria a kereseti kérelemmel egyező tartalmú határozatot hozzon. Másodlagosan kérte, hogy a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett, a bíróság utasítsa a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára.
- [15] Az indítványozó a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a kifogásolt közlés híreszteléséhez nemcsak joga, hanem az kifejezetten kötelessége is volt, amit álláspontja szerint az Emberi Jogok Európai Bírósága gyakorlata is alátámaszt.
- [16] 2.6. A Kúria a 2025. február 26. napján kelt, Pfv.IV.20.021/2025/4. számú ítéletével a jogerős döntést hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és kötelezte az indítványozót, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett [...]hu című internetes lapban a 2024. március 16-án megjelent, „Orbán Viktor oligarchái elől menekül az osztrák Spar-csoport” című cikkben a cím alatt, a *lead* felett a cikkben alkalmazott átlagos betűszedéssel az alábbi helyreigazító közleményt tegye közzé: „Helyreigazítás: A portálunkon 2024. március 16-án megjelent »Orbán Viktor oligarchái elől menekül az osztrák Spar-csoport« című cikkben valótlanul híreszteltük, hogy Orbán Viktor arra kérte Hans K. Reisch urat, a Spar Austria igazgatótanácsának elnökét, hogy biztosítson részesedést egy rokonának a magyar leányvállalatban”.
- [17] A Kúria az Alkotmánybíróság gyakorlatára utalva megállapította, hogy bár a sajtószabadság gyakorlása önmagában nem terjed ki a valótlanságok közzétételére, de szükséges olyan alkotmányossági megfontolások mérlegelése, mint a közügyekre vonatkozó információk áramlásának érdeke, illetve a sajtó viszonya az általa közölt kijelentésekhez. Közéleti szereplők közvetlen megnyilatkozásairól szóló tudósítás esetén ezek a szempontok különös súllyal esnek latba {34/2017. (XII. 11.) AB határozat (a továbbiakban: Abh1.), Indokolás [41]–[42]}. Egy három lépcsőből álló alapjogi teszt alapján kell állást foglalni arról, hogy az adott esetben a véleménynyilvánítási szabadságot vagy az érintett jóhírnevét kell-e előtérbe helyezni [3329/2017. (XII. 8.) AB határozat; 3357/2019. (XII. 16.) AB határozat (a továbbiakban: Abh2.)]. Elsőként azt kell vizsgálni, hogy a közlés közügyben való megszólalást jelent-e, tehát a közügyek szabad megvitatásával áll-e összefüggésben. A következő lépésben arról kell dönteni, hogy a közlés tényállításnak vagy értékítéletnek minősül. Végül pedig azt kell vizsgálni, hogy a korlátozás nem lépte-e túl a véleménynyilvánítás határát: a vélemény szabadság már nem nyújt védelmet az olyan öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső, így a magán-, vagy családi élettel kapcsolatos közlésekkel szemben,

amelyek célja pusztán megalázás, illetve a bántó vagy sértő kifejezések használata, vagy más jogsérelem okozása.

- [18] Az első kérdésre – a rendes bíróságokkal egyezően – a Kúria utalva a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatra (a továbbiakban: Abh3.), azt a választ adta, hogy a cikk témája egyértelműen közügyek vitatásához kapcsolódik, ezért a véleménynyilvánítás szélesebb körű védelmét élvez.
- [19] A második kérdést illetően a Kúria az Alkotmánybíróság gyakorlatát felhívva akként foglalt állást, hogy a cikkben szereplő közlés – miszerint „Orbán Viktor már kérte a kereskedelmi multitól: engedje meg rokonának, hogy befektessen a magyar leányvállalatba. Alapvetően a magyar kormány részesedésen keresztül akarja átvenni a cégünk tulajdonjogát. Megjegyezte, hogy ez nem egyedi eset.” – tényállításnak minősül. A közügyek intenzív vitájában résztvevők jogi felelősségre vonásához viszont nem elegendő annak kimutatása, hogy a vizsgált megszólalás bizonyos elemei ténylegesen, objektív módon cáfolhatók. A kijelentés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy a közlés milyen valódi jelentést hordoz a befogadók számára. A mérlegelés tehát egyértelműen túlmutat a kijelentés elemeinek pusztán bizonyíthatósági tesztel történő vizsgálatán, és az ügy valamennyi körülményének értékelését igényli. Ha az egymásra tett kijelentések közvetlenül a politikai szereplők politikai tevékenységére, programjára, vagy közéleti hitelességére, alkalmasságára vonatkoznak, akkor – még ha állító módban fogalmazták is meg – vélelmezhető a közlés véleményként való értelmeződése {Abh2., Indokolás [29]; 3217/2020. (VI. 19.) AB határozat (a továbbiakban: Abh4.), Indokolás [38]; 3111/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [29]–[32]}.
- [20] A Kúria álláspontja szerint az Alkotmánybíróság bemutatott gyakorlata azonban nem értelmezhető oly módon, hogy közéleti kérdésekben zajló vita ismertetése esetén a valótlan tényállítások önmagában, a közéleti vitára tekintettel automatikusan véleménynek minősülnének. Minden esetben vizsgálni kell a vitatott tényállítás, híresztelt közlés adott sajtóközleményben betöltött szerepét, súlyát, az eset összes körülményét annak megítélésénél, hogy a vitatott tényállítás az olvasók, a befogadók számára ténylegesen véleményként értelmeződik, vagy sem. A Kúria okfejtése szerint az írás egészének összefüggései alapján a felperes személyére vonatkozó közlés lényege, hogy megtörtént eseményként a cégcsoport felperes általi közvetlen megkeresését állítja konkrét célzattal. A közlés tényállítás – és nem véleménynyilvánítás –, ha konkrét múltbéli tevékenységre, eseményre vonatkozik.
- [21] A harmadik kérdést illetően a Kúria ugyancsak az Alkotmánybíróság gyakorlatára hivatkozva kifejtette, hogy a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága a valószínűleg bizonyult tények tekintetében korlátlanul, míg a hamis tény állításával vagy híreszteléssel szemben már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról, és a foglalkozás által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el (Abh3., Indokolás [41]). Az Alkotmánybíróság 3/2015. (II. 2.) AB határozata alapján

rámutatott, hogy a sajtó feladata és joga, hogy a közügyek alakulására befolyással levő történéseket, körülményeket, összefüggéseket feltárja és ezeket a nyilvánosság tudomására hozza. Azonban ez a kötelezettség nyilvánvalóan csak a valós események, létező történések, tények, összefüggések bemutatására vonatkozó kötelezettséget jelent, és nem terjed ki az ellenőrizetlen, valótlan megállapítások megtételére. Emiatt az olyan sajtóközlemény valóságát is általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát, vagy átveszi más (sajtó)szerv közleményét. A jogsértő tartalom bármilyen módon történő hozzáférhetővé tétele híresztelést jelent, más személy jogsértő nyilatkozatának továbbadásáért pedig a híresztelő a jogszabály rendelkezése folytán önmagában a továbbítás megtörténte miatt objektív felelősséggel tartozik. A Kúria hangsúlyozta ugyanakkor, hogy a sajtó objektív felelősségének legalább részleges feloldása lehetséges: a közéleti szereplők sajtótájékoztatóján a közügyek vitájával egymást érintően tett kijelentésekről hűen, saját értékelés nélkül tudósító, a közlések forrását egyértelműen megjelölő és a jó hírnevet esetleg sértő tényállításokkal érintett személy cáfolatának is helyet biztosító, vagy a válaszadás lehetőségét felkínáló médiatartalom-szolgáltató tevékenységét nem lehet a személyiségi jogsértés polgári jogi szankcióit megalapozó híresztelésként értékelni.

- [22] Az előzőekben írtakat a konkrét ügyre vonatkoztatva a Kúria megállapította: az a körülmény, hogy nem az indítványozó saját állításai szerepelnek a cikkben, nem változtat azon, hogy a tényállításokat közzétette, azokat széles nyilvánosság előtt híresztelte, ez pedig megalapozza a valóság bizonyítására irányuló kötelezettségét. A sajtószabadság, a véleménynyilvánítás szabadsága ugyanis nem jelenti azt, hogy közéleti vitában, adott esetben a Kormány és a cég vitájában bármiféle valótlan tény közölhető egy másik magán- vagy jogi személyről, és annak helyreigazítására nem kerülhet sor a sajtószabadságra hivatkozással. A SPAR és a Kormány vitájáról szóló tájékoztatás nem juthat el odáig, hogy a sajtószabadságra és a véleménynyilvánítás szabadságára hivatkozással olyan információt fűzzenek a cikkben közöltekhez, aminek valóságát semmilyen módon nem támasztották alá. Az indítványozó részéről szükséges lett volna, hogy legalább kísérletet tegyen a felperes álláspontjának bemutatására. Az internetes sajtóközlések esetében az olvasók számára bevett fordulat, hogy a sajtószerv részéről megkeresik a közöltekkel ellentétes álláspont megismerésére a vitában érintett másik felet, és ezt jelzik az olvasóknak azzal, hogy a válasz megérkezése esetén a cikket frissíteni fogják. Ez a jelen esetben egyértelműen elmaradt. A Kúria szerint e körben nem alapos az alperes Abh1.-re hivatkozása, mert a jelen esetben nem sajtótájékoztató tartalmának ismertetésére került sor. Kétségtelen ugyan, hogy az indítványozó a cég vezetőjének szavait pontosan idézte, ugyanakkor a jelen esetben nem élő sajtótájékoztatón elhangzottak azonnali ismertetése történt, az indítványozó ugyanis szerkesztett anyagot közölt. Nem merült fel adat arra, hogy

objektív módon kizárt lett volna a felperes álláspontját képviselni jogosult személy, vagy szerv megkeresése.

- [23] A Kúria szerint nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a körülményt sem, hogy igen jelentős súlyú állítás híresztelésére került sor. Az a bizonyítatlanul maradt kijelentés, hogy a felperes családtagja részére kért tulajdonosi részesedést, a felperes személyét érintően nem lényegtelen, hanem jelentős súlyú állítás, amely egyértelműen olyan színben tünteti őt fel, mint aki a pozícióját felhasználva, azzal visszaélve kíván részesedést szerezni a cégből, ezáltal – annak valótlansága esetén – alkalmas arra, hogy a felperes személyiségi jogait sértse, megítélését hátrányosan befolyásolja.
- [24] Az alapjogi teszt lefolytatása alapján a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a minden ténybeli alap nélküli, valótlán állítás híreszteléséhez nem fűződött nagyobb közérdek, mint a felperes személyiségi jogai védelméhez. Arra, hogy az indítványozó a felperes személyiségi jogait sértő, valótlán közlést híreszteljen, a közéleti vita sem szolgálhat alapul.
- [25] A jogkövetkezmény megállapítása körében a Kúria kiemelte, hogy a sajtó-helyreigazítás elrendelése a lehető legminimálisabb beavatkozásnak minősül a sajtószerv érdemi tevékenységébe, vagyis nem okoz „*chilling effect*”-et, nem jár különösebb költségekkel sem. A helyreigazítási kötelezettség elkerülése érdekében, nem támaszt semmilyen rendkívüli kötelezettséget a sajtószerv irányába, kizárólag azt, hogy a más sajtószertől átvett sajtóközlemény esetében is az átvevő sajtószerv legalább kísérletet tegyen a másik fél álláspontjának megismerésére, illetve közzétételére. A sajtó-helyreigazítás elrendelése érdemben nem érinti a közügyekre vonatkozó információk szabad áramlását, nem tartalmaz „büntetést”, vagy kártérítési kötelezettséget, teljesítése külön költségeket nem igényel és nem jelenti a perbeli cikk törlésének kötelezettségét sem.
- [26] 3. Az indítvány – az Alkotmánybíróság gyakorlatát is idézve – a következőket tartalmazza.
- [27] 3.1. Az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdése, a XXVIII. cikk (1) bekezdése, valamint a 28. cikk megsértését egyrészt azért állítja az indítványozó, mert álláspontja szerint a Kúria a perbeli közlést tévesen minősítette tényállításnak, anélkül, hogy vizsgálta volna annak közéleti kontextusát és véleménynyilvánításként való értelmezhetőségét. Az indítványozó szerint a cikk a közéleti viszonyokat helyezi a középpontba, s a Kúria nem ismerte fel, hogy az írás egy szélesebb politikai vitába illeszkedik, figyelmen kívül hagyta, hogy a SPAR vezetőjének állítása kormányzati gazdaságpolitikai intézkedések kontextusában értelmezendő. A Kúria a cikk lényegét a felperes személyére vonatkozó közlésként értelmezi, akként, hogy a felperes konkrét célzattal közvetlenül megkereste az érintett cég vezetőjét, s a Kúria kizárólag azt vizsgálta, hogy az állítás objektíven igazolható vagy cáfolható, figyelmen kívül hagyva annak a politikai diskurzusban betöltött szerepét.

- [28] Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseinek sérelmét az indítványozó másrészt azért állítja, mert amennyiben tényállításnak is minősülne a kifogásolt közlés, az Abh1. és az Abh4. alapján a sajtót nem terheli a valóság bizonyítása, mivel közszereplő nyilatkozatát teljes szöveghűséggel és a maga teljességében közölte a nyilvánosság felé.
- [29] A Kúria megközelítése a felperes személyiségi jogait a közérdek elé helyezte, nem végezte el az alapjogi teszt teljes körű mérlegelését, és nem vette figyelembe, hogy egy közéleti szereplő, különösen a miniszterelnök esetében a politikai vita és a közügyek szabad megvitatása a személyiségi jogok korlátozását is indokolhatja.
- [30] Az alkotmányjogi panasz szerint a Kúria ítélete azért is sérti az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseit és a 28. cikkét, mert alaptörvény-ellenesen támasztotta azt a kötelezettséget az indítványozóval szemben, hogy biztosítson lehetőséget az ellenérdekű fél álláspontjának kifejtésére. A felperes ugyanis a rendelkezésre álló Kormányzati Tájékoztatási Központon keresztül reagálhatott volna a rá vonatkozó állításokra, volt módja a cáfolatra, és jogosult volt közleményt kiadni, amely lehetőséggel más személy, még a közszereplők sem, rendelkeznek Magyarországon.
- [31] 3.2. Az indítványozó szerint a Kúria döntése az Alaptörvény B) és Q) cikkeit azért sérti, mert figyelmen kívül hagyta a közösségi jogot. Ezzel kapcsolatban a Fővárosi Törvényszék egy végzését hívta fel, amely említi az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikkét, egyéb indokolást nem adott elő.
- [32] 3.3. Az indítvány – ugyan az Alaptörvény megsértett rendelkezései között felsorolja – nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a IX. cikk (4) bekezdését miért sérti a Kúria ítélete.
- [33] 4. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány a befogadás feltételeinek megfelel-e.
- [34] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint alkotmányjogi panaszt a 27. § (1) bekezdésében meghatározott esetben a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A panasz e követelménynek megfelel, mivel az indítványozó jogi képviselője 2025. március 23-án vette át a Kúria ítéletét, az alkotmányjogi panaszt pedig – elektronikusan, az elsőfokú bíróság útján – 2025. május 21. napján terjesztette elő. A jogi képviselő szabályszerű meghatalmazását csatolta.
- [35] 4.2. A kúriai ítélet a felülvizsgálati kérelmet érdemben vizsgálta, ezért az ügy érdemében hozott döntésnek minősül. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság ítéletével szemben nincs helye jogorvoslatnak. Erre figyelemmel az Abtv. 27. § (1) bekezdéséből fakadó ezen befogadási feltételeknek is eleget tesz az indítvány. Az indítványozó a

támadott bírósági döntés alapjául szolgáló eljárásban félként vett részt, ezért érintetti minősége megalapozott.

- [36] 4.3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére alapítható.
- [37] Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése {3350/2022. (VII. 25.) AB határozat (a továbbiakban: Abh5.), Indokolás [21]} és (2) bekezdése {23/2019. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [18]–[19]}, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése {3403/2021. (X. 15.) AB határozat, Indokolás [12], [20]} olyan jogosultságot hordoznak, amelyek az indítványozó mint sajtószerv Alaptörvényben biztosított jogának minősülnek. Ezen alaptörvényi rendelkezések vonatkozásában a befogadásnak e feltétele is teljesül.
- [38] Ugyanakkor nem hordoz az Alaptörvényben biztosított jognak minősíthető tartalmat az Alaptörvény Q) cikk (2) és (3) bekezdése {3086/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [20]}, a IX. cikk (4) bekezdése {3294/2020. (VII. 17.) AB végzés, Indokolás [19], 3080/2024. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [27]}, valamint 28. cikke {3052/2025. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [41]}, így ezek az indítványelemek érdemi vizsgálatra nem alkalmasak.
- [39] Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére alkotmányjogi panasz csak akkor alapítható, ha az indítványozó a jogállamiság elvének részét képező jogbiztonság követelményének körében értelmezett visszaható hatály tilalma, vagy a kellő felkészülési idő megsértésére hivatkozott {3114/2025. (III. 21.) AB végzés, Indokolás [8]}. Jelen ügy alapját képező alkotmányjogi panaszban azonban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése nem ilyen kontextusban szerepel, ezért ezen indítványelem sem alkalmas érdemi vizsgálatra.
- [40] 4.4. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltétel teljesülését is. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány e feltételnek csak részben felel meg.
- [41] Az indítványozó megjelölte az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó rendelkezéseket [Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pont, Abtv. 27. § és 43. §], az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz a sérelmezett bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére.
- [42] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszában nem választotta el egymástól az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdésére, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésére vonatkozó jogi érvelését. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatba hozható indokolást egyáltalán nem tartalmaz. Az indítvány hivatkozik az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében deklarált véleménynyilvánításhoz való jog sérelmére is. A jelen ügyben azonban az indítványozó a kifogásolt cikkében nem a saját álláspontját, véleményét közölte,

hanem egy másik sajtótermékben megjelent írást szemlézett, ezért az általa előadott érvelést – minthogy az a legszorosabban a sajtószabadsághoz kapcsolódik – az Alkotmánybíróság az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése körében értékelte {lásd hasonlóan: Abh5., Indokolás [21]; 3324/2022. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [13]}.

- [43] Az előzőekben írtak alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt indokolási kötelezettség követelményének az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem felel meg, ezért az indítvány ezen alaptörvényi rendelkezésekre vonatkozó érvelése érdemi elbírálásra nem alkalmas. Az indítvány az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése tekintetében a határozottság követelményének eleget tesz.
- [44] 4.5. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {pl. 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [45] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy a 3203/2025. (VI. 23.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh6.) egy, a jelen ügy tényállásával lényegileg megegyező tényálláson nyugvó alapügyben a jelen indítvánnyal tartalmilag azonos érvelést tartalmazó alkotmányjogi panaszt elutasított. Az Alkotmánybíróság az Abh6.-ban részletesen kifejtette azt, hogy a jelen ügyben is kifogásolt közlést a Kúria az Alaptörvénnyel összhangban minősítette tényállításnak, és hogy alaptörvény-konform módon alkalmazta a valóság bizonyításával, illetve az ellenérdekű fél álláspontjának feltüntetésével kapcsolatos követelményeket is.
- [46] 5. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány nem tartalmaz olyan indokot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, ezért azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére visszautasította.

Budapest, 2025. október 14.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró